

TORONYIRÁNY

XX. 32.

2026. augusztus 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Augusztus 10. Szent Lőrinc diakónus és vértanú

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele
(Nagyboldogasszony)

A kishitű hisz valamit, de csak bizonyos határokig. Úgy hisz, hogy számít valamire vagy kételkedik. Hisz, de naivul, ösztönösen és meggondolás nélkül. Próbá alkalmával abba a veszélybe kerül, hogy elveszti a fejét. Péter kiugrik a hajóból, rohan Jézus felé, mielőtt gondolkodna. Észre sem veszi, hol jár. De jön egy heves szélvihar, kiesik elragadtatásából, elveszti Jézust szeme elől, rémületbe esik és süllyedni kezd. Van azonban annyi hite, hogy felkiáltson: „Uram, ments meg engem!” Bízik abban, hogy Jézus megmenti őt. A kishitűség épp hogy megmenti a vízbe fulladástól, de már nem tartja fenn. A kishitűnek az a feladata, hogy fejlődjék és naggyá legyen. A hit nemcsak egyszeri ajándék, kiteljesedése sok fáradozás, áldozat és gyakorlat árán valósul meg. Feladat marad egész életre szólóan, sőt még a halálban is.

A keresztény embernek nemcsak az a vágya, hogy higgyen. Bár a hit túlnyúlik a pusztá tudáson, mégis arra törekszünk, hogy egyszer majd a hiten is túljussunk. Mert hinni annyit jelent: a háborgó vízen át is Jézushoz sietni. A hit célja és teljesevése pedig az, hogy hozzá érkezzünk és vele legyünk.

Joseph Ernst Mayer

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Kör 19,9a.11-13a** Illés próféta a Hóreb hegyhez zárandokolva nem a szélviharban, nem a földrengésben, nem is a tűzben, hanem lány szellőben tapasztalja meg Isten jelenletét.
- 2. Róm 9,1-5** Pál apostol fájdalmat és szomorúságot érez, amiért saját honfitársai, Isten ígéreteinek letéteményesei, nem fogadják el az evangéliumot.
- 3. Mt 14,22-33** A Genezáreti tónál Jézus megerősíti Péter hitét.

Jézus a vízen jár

Jézus vízenjárását Márk is hozza (6,45-52), sőt Jánosnál is megvan (6,16-21), s ott is a kenyérszaporítás után. A két esemény tehát kezdettől fogva összetartozott. Máté nem magyarázza meg, hogy Jézus miért „kényszerítette” tanítványait bárkába szállni. Jánosnál azonban világos az összefüggés: a kenyérszaporítás után a nép Jézust királlyá akarja kiáltani. Valószínű, hogy a lelkesedés a tanítványokat is magával ragadta. Ezért Jézus előbb őket küldi el. Kényszeríteni kellett őket, mert nem értették, hogy Jézus miért nem vállalja a királyságot. Azután a népet bocsátotta el. A tömeg tehát ismét a megálmódott földi királyt akarta látni Jézusban: Dávid országát ingyen kenyérszaporítással. Az előző szakasznál már láttuk, hogy a színhely nem világos. A tó környékén nincs hegy, amelyre Jézus visszavonulhatott volna. De nem kell szó szerint venni: jelenthet dombot is. Elég ritka eset, hogy Jézus egyedül vonul vissza imádkozni, de úgy látszik, nagyobb eseményeknél megtette. Lukács pl. kiemeli, hogy az apostolok kiválasztása előtt az éjszakát imában töltötte. A „stádium” görög hosszmeték, 192 méter. A bárka néhány stádiumra van a parttól, vagyis benn van már a vízen. A szélre vonatkozó magyarázatot lásd a 8,24-nél. A zsidók babiloni szokás szerint három szakaszra osztották az éjszakát. A római időben – tehát Jézus korában is – egyiptomi hatásra már négy szakaszra, örségre osztották. Mivel az éjszaka naplementétől napkeltéig számított, a téli örség hosszabb volt, mint a nyári. Mind a négy örváltásnak külön népi neve volt. Mk 13,35 mind a négyet felsorolja: este kb. 18-21 óra, éjfél 21-24 óra, kakasszó 0-3 óra és reggel 3-6 óra. Számozni is szokták: 1., 2., 3., 4. örváltás. Eszerint Jézus reggel, kb. 3-6 óra között járt a vízen. Sok magyarázó nem tudja összeegyeztetni a jelenetet Jézus földi életével, és föltámadás utáni jelenetnek tartják. De éppen ez a csoda is – akárcsak az előző, a kenyérszaporítás – azt mutatja, hogy Jézus a természet teljhatalmú ura. Rámutathatunk arra, hogy az egyes evangélisták más összefüggésbe hozzák az eseményt. Márk inkább csak beszámol róla. János ezt is az eukarisztiával hozza kapcsolatba, mint a kenyérszaporítást. Jézus megmutatta, hogy hatalma van a kenyér felett, azután ezzel a csodával igazolja, hogy hatalma van saját teste felett, s utána ígéri meg az eukarisztiát, ahol saját testét élő kenyérnek, lelki tápláléknak mondja.

Máté inkább az egyházzal való összefüggést emeli ki a csodában. A bárka és benne a tanítványok az egyházat jelképezik. Jézus akkor sincs távol az egyháztól, amikor láthatatlan, és az egyház a viszontagságok viharába kerül. Egyedül Máté számol be arról, hogy Péter is a vízen jár: részesedik Jézus erejéből, de egészen tőle függ: ő ad neki erőt és ő menti meg, amikor veszélybe kerül. Péter próbára teszi Jézust, de nincs elég hite a próbához. Amíg Mesterére tekint, megy a vízenjárás, de amint a hullámokra néz, süllyedni kezd a kételkedés miatt. De van annyi ereje, hogy Jézushoz meneküljön. Jézus szelíd szemrehányása azt fejezi ki, hogy Péternek egyedülálló szerepe van az apostolok között, és éppen ehhez a szerephez van szüksége a hitre.

A befejező mondat különbözik Márknál és Máténál. Márk csak azt jegyzi meg, hogy az apostolok nem tudtak hová lenni a csodálkozástól. Máté ellenben már az egyház hitével tekint vissza a jelenetre: az apostolok megvallják, hogy Jézus az Isten Fia és hódolnak előtte. Ez a befejezés következik abból, hogy a bárkát jelképnek veszi és az egyház hajójára gondol. Erre vall az is, hogy Péter „Úrnak” szólítja Jézust, holott ezt a címet csak feltámadása után adták neki. Az evangélista azonban tudja, hogy Jézus már akkor, feltámadása előtt is az Isten Fia volt, másrészt pedig azt jelzi, hogy az egyház a történelem folyamán mindig Krisztus isteni erejére akart támaszkodni.

Jakubinyi György

Bizalom Jézusban

Ennek a történetnek az elbeszélése közvetlenül a kenyérszaporítás után, Máté evangéliumában elsősorban azt bizonyítja, hogy Jézus a Messiás, aki felülről küldetett, vagyis isteni hatalommal és erővel rendelkezik. Lényegében ezt vallják meg a történet végén mindazok, akik a bárkában szemtanúi az eseménynek: „Valóban Isten Fia vagy!” A vizek fölötti uralkodás sajátosan isteni tulajdonság az ószövetségi iratokban. Isten az, aki teremtette a vizeket: „Te hívtad elő a forrást és a patakot” (Zsolt 74,15). Ő az, aki a tenger fölötti hatalmával megmentette a népet: „Parancsot adott a Vörös-tengernek, s az szárazzá vált; úgy vezette őket az áron, mint a pusztán” (Zsolt 106,9). Jézus első csodái közé tartozik, hogy parancsol a tengernek és a viharak (Mt 8,23-27), és most uralkodik a vizek törvénye fölött is, amikor vízen jár, sőt Péter „bizonyítást kérő” kívánságára „megismétli” erejének kinyilvánítását.

Másodsorban a kenyérszaporítás jelentésének fokozására eucharisztikus vonatkozása is van ennek a csodának: Jézus Ura az anyagvilágnak is, idszámítva a test törvényeit is, nem lehetetlen tehát számára az eucharisztikus jelenlét titokzatos és csodálatos formája sem.

Ennek a történetnek az elmondása így erősíti az eucharisztikus hitet: mindez végső soron a hitre épül, s csak a hitben lehet felfogni és megérteni. A kételkedés a csodálatos tények „halálát” is jelenti: Péter abban a pillanatban süllyedni kezd a vízben. A bizalom és a hit elvesztése miatt nevezi Jézus „kicsinyhitűnek” Pétert, és nem az emberi ijedtség miatt.

Alkalmazott értelemben vigasztalást is jelentett az olvasóknak ez az evangéliumi történet: íme, ahol Jézus jelen van, nincs miért félnünk, ő kinyújtja kezét a benne bízók felé, és nem hagyja őket elveszni. Péter „Uram ments meg!” felkiáltása ugyan egy bajbajutott embernek a bizalommal teli reménykiáltása volt, de Jézus irgalmas szíve ezt sem veti meg. Az utolsó pillanatban is kész segíteni rajtunk.

Ez a történet is erősítsen meg minket Jézus iránti bizalmunkban és hitünkben. Az igaz lélekből jövő, bízó hit sok mindenre „alkalmas”: arra is, hogy csodálatos dolgokat hajtsunk végre, s arra is, hogy az élet apró bajaiból kimentsen minket.

Csanád Béla

Gyermek, szülő, nevelés (19.)

Azok a félelmetes mesék...

Időről időre feltűnik valaki, aki azzal vádolja a meséket, hogy kegyetlenek, félelmet és szorongást keltenek a gyermekekben. Igaz lenne? Nem! Határozottan nem! A meséket elítélni túlzott ügybuzgóság, ráadásul olyan ügybuzgóság, amelyik célt téveszt.

A mesék nem keltenek félelmet a gyermekekben (vagy ha igen, akkor az olyan félelem, amely segít a felnőtté válásban). Az igazi félelemmel a gyermekek az életben találkoznak: a tévében, ahol olykor minden csatornából erőszak árad; kinn az utcán, amikor hajléktalanokat vagy kábítószeres fiatalokat látnak; bárhol, amikor csak háborúról és gyilkosságokról hallanak... A mese elleni vádakkal ellentétben éppen a mese az, ami segít a gyermekeknek a sok ilyen típusú megrázkódtatás leküzdésében!

A mese két ok miatt is segít. Egyrészt mert szimbolikus nyelvet használ. Az erdő, a mocsár, a tűz, a boszorkány, a szörny mind belső lélekállapotok elképzelése, rossz tulajdonságok és szenvedélyek megtestesülése, amelyeket csak nehezen tudnánk szavakkal leírni. Könnyebb szimbólumokat használni, mert azoknak az az előnyük is megvan, hogy jól körülírják a félelmet, és határozott körvonalat adnak neki, ami lehetővé teszi azt, hogy ellenőrizzük és uralkodjunk fölötte, azaz túllépjünk rajta és legyőzzük.

Giuseppe Fojeni pszichoterápiás tapasztalata rávilágított a szimbólumok erejére. Interpretáció nélkül is felszabadítják az ember tudatalattiját azoktól a félelmektől, szorongásoktól és érzelmi egyensúlyzavarokból, amelyek megakadályozzák, hogy nyugodtan nézzen szembe a társadalmi konfliktushelyzetekkel. A második ok, ami miatt azt mondjuk, hogy a mesék segítenek legyőzni félelmeinket, abban áll, hogy minden mese jól végződik. Ez nagyon megnyugtató a gyermekek számára. Vegyük például a Hamupipőkéét. Ez a mese a testvérek közötti rivalizálást állítja középpontba. A gyermekek ugyanis gyakran érzik úgy, hogy rosszul bánnak velük, de a hősnő győzelme a mese végén reményt kelt bennük, és boldogabb jövővel kecsegteti őket is. Ezért van az, hogy a Walt Disney-féle Hamupipőkefilm végén, amikor az a bizonyos üvegcipő rákerül a megfelelő lábra, majdnem mindig kitör a taps a moziban. Legyőztük a félelmet. A béke és az öröm visszatér a szívünkbe.

A titkos ládika tele minden földi jóval

Most, hogy elhárítottuk azt a vádat, miszerint a mesék félelmet keltenek, pedagógiai és pszichológiai szempontból is nyugodtan haladhatunk előre. Azt is kijelenthetjük, nem kell félnünk attól, hogy a meséket túlkapásokkal mondjuk el. A mesék olyan titkos ládikók, amelyek tele vannak minden földi jóval.

Jó iskola. Először is a mesék megtanítanak arra, hogy kik vagyunk: rólunk beszélnek, minden embernek – az örök embernek – a történetét mesélik el. Nem véletlen, hogy a mesékben soha nincs meghatározva semmiféle időpont, nem tudjuk, mikor játszódnak. Mindegyik úgy kezdődik: „Egyszer volt, hol nem volt...” A mesékben a helyszín sincs meghatározva: soha nem szerepel pontos, létező földrajzi helyszín: „Királyságuk a világ legszebb birodalma volt” (Csipkerózsika).

A mesékben tehát az emberről van szó, a tér és idő nélküli emberről, illetve minden idők és minden terek emberéről. A mesék a jóról és a rosszról szólnak, a hibákról és az erényekről,

fájdalmakról – egyszóval az életünkről, annak mindkét arcával: a világgal és a sötétrel.

Jó orvosság. A mese ezenkívül olyan, mint az orvosság, amely szétárad mindannyiunkban. A mese azért képes erre, mert szimbolikus nyelvet használ. A boszorkány a rossz embereket jelenti, a jó tündér a jókat. Ennek a szimbolikus nyelvnek köszönhetően a gyermekek belső világának negatív vonásai (gyűlölet, rivalizálás, félelem) konkrét formát öltenek a félelmetes figurákban (szörnyek, sárkányok), a jó vonások pedig (életöröm, segítőkészség, szeretet) erős és pozitív alakok formájában nyilvánulnak meg (tündér, bölcs öregember, kedves törpék). Így a mesék – mivel konkretizálják a félelmeket és a szorongásokat – lehetővé teszik a gyermeknek, hogy átértékelje és kontrollálja azokat. A gyermek átéli a mesét, belehelyezkedik a szereplők történeteibe: a kalandokban levezeti a feszültséget, a félelmet, a szorongását. Egyszóval a mese felszabadítja a belső feszültségeket. Figyeljük csak meg, hogy a gyermekek sokkal inkább felvidulnak, ha elmesélünk nekik egy mesét, mintha érvekkel próbáljuk megvigasztalni őket.

Kellemes élmény. Azért szeretik annyira a mesét, mert úgy van megfogalmazva, hogy a gyermekek azonnal megértik: a képzelet, a fantázia, a varázslat nyelvén beszél. Köztudott, hogy a kisgyermek számára mindennek van lelke – ha például nekimegy az asztal sarkának, azt mondja: „Csúnya asztal!” Minden élő, minden tud beszélni, gondolkodni, szeretni, gyűlölni. Semmi nem „túlágosan fantasztikus” a gyermek számára. Őt nem érdekli, hogyan történnek a dolgok: őt csak az érdekli, hogy megtörténnek. A királyfi leszáll a tenger fenekére, és megtalálja a gyűrűt, amit a királylánynak akar adni. Hogyan? Ezt a gyermek soha nem fogja megkérdezni, számára ez nem fontos. Számára az a fontos, hogy a királyfi szembeszáll a tenger végtelen mélységével és egyéb fantasztikus próbatételeket áll ki a királylány iránt érzett szerelme miatt. Ez a fontos neki, mert így a fantáziáját tudja használni, és nyugalmi szükséglete is ki van elégítve.

Jó iskola, jó orvosság és kellemes élmény: mindezt megtalálja a mesék ládikójában. Ne próbáljuk a gyermeket megfosztani a mesétől, mert az rablás, amelynek később olyan súlyos következményei lennének, amilyeneket egyikünk se kívánna a gyermekének. Ezért bizonyosan mindannyian mindent megteszünk azért, hogy jó mesélők legyünk.

Mesélni művészet, amit meg kell tanulnunk

Elmesélni egy mesét művészet, aminek megvannak a szabályai és a technikája. Lássuk, melyek ezek:

- Jól kell választani. A mesének gördülékenynek, érthetőnek, megnyugtatónak és lehetőleg rövidnek kell lennie, hogy egyszerre el lehessen mesélni az egészet.

- Teremtsük meg a megfelelő atmoszférát! Beszéljünk meleg, egy kicsit titokzatos hangon, a fény a szobában ne legyen éles, a környezet pedig legyen nyugodt és csendes. Hogy még kellemesebbé és hatékonyá tegyük az elbeszélést, bevethetünk apró segédeszközöket is, például megütögethetjük a falat, mutathatjuk a faágak mozgását, meregethetjük a szemünket.

- Éljük bele magunkat! Ha csak azért mesélünk, mert a gyermek már annyira könyörgött érte, az elronthat mindent. Ezért mesélés közben elengedhetetlen, hogy mi magunk is beleéljük magunkat a szereplők helyzetébe, és elhiggyük azt, amit mondunk. Így az egész sokkal élőbb és magával ragadóbb lesz.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Hallgatóigehirdetés

Vannak nagyság nélküli szenvedések, de nagyság nincs szenvedés nélkül – tartja a misztika.

Tekints fel az augusztusi égre, a hullócsillagokról eszedbe juthat: a régiek *Lörinc könnyinek* nevezték. A IV. század elejétől augusztus 10-én ünnepelte Róma a vértanú diakónust, aki a Via Tiburtina mellett szenvedett mártíromságot – *Valerianus* császár idején. Verano temetőjénél emelkedik főtemploma az Örök Városban.

Az egykori *Lucius Verus* földbirtokán, *Ciriaca* özvegy sírtelkén hantolták el a roston megégetett fiatalembert. Legendája lassan csak a kultúrába temetkezik. *Ambrus* – a IV. századi milánói püspök munkájában, a *De officiis*-ben, a pápa (*II. Sixtus*) és diakónusa *Lörinc* beszélgetnek – a halálra készülő, a halálba indulóval: „Rád hagyom örökségemet”. Mi volt ez az örökség? Az egyház szegényei és könyvei.

Összetartozó fogalmak keresztény századok gondolkodásában: szegénység, tudás, vagyis egyszerűség-igénytelenség és a „szellem magasiskolája”. Az augusztusi csillagok nem mondanak-e igazat? A hagyományt erősítik, amely azt tartja, hogy a tüzes roston ez a kiszolgáltatott fiatal férfi a bűnös világot siratta, amelyből kivész a lélek, a hit, a bölcsesség. („Ő hulló csillagok éneke!”)

A hittel-művészettel ékesített *Lörinc*-templomok – nem csupán Rómában, de magyar földön is Szent István óta a messzi múlt emlékein át eszmeiség-történetiség jegyében Isten és ember misztériumának középpontjába vezetnek. Jelképekhez, amelyek újszerűen idézhetik fel az *Ambrus* püspök költészetén felnőtt *Aurelius Prudentius* hexameterait, miközben a római fürdőkből átalakított templom apszis mozaikja csillog: „Íme, mi kézitusán akik egymással fenekedtünk, / csendes béke fehér tunikáját vesszük elő most, / s a deli ifjúság mivelünk szent helyre sereglik... / És ha kelet fényét három kapu ontja a házba, / illik az is, hogy a dél három kapu által eredjen... / Nem kell ide rakni követ már...” Rend, befejezettség, amint a *prudentiusi* álom is a kereszténységben megújult Rómára utal; a hispániai poéta Krisztus keresztjéről, mártírok példájától megerősített eszményére. Benne *Lörinc* a nagy példa, a szintén hispániai. A hetedik *prudentiusi* könyv, a *Peristephanon* afrikai és hispániai vértanúk dicsérete; szenvedéseik érzékletes leírása – csupa versben. Ebben elevenedik meg *Lörinc* tanítványa is, a szintén mártír *Romanus*, a „nyelv nélkül a beszédes tanú csodája”. A keleti egyházatya: *Nazianszi Gergely* a keresztényüldözések idején az erdőkbe menekült hívők cselekedeteit mondta „hallgatóigehirdetésnek”.

Igehirdetés! Mennyire súlyos, felelős megnevezés. Mennyi fölkeszülés, elmélyülés, kultúra kell hozzá. *Prudentius* amikor a mennybemenetelről ír, nem olajfák hegyét említ, hanem „olajozó hegyet”: Krisztus Atyjához távozik, hogy „elküldje az örök forrásokból az adományok kenetét” az olajkútból. *Lörinc* győzelmi koronáját is ez táplálja.

Íme, a IV. század. Amikor a poéta híres Szent *Lörinc*-himnuszában – a vértanú imádságában saját Róma-eszméjét hangsúlyozza, látomást idéz: a kereszténység fővárosát folyó szeli át, két partján Péter és Pál sírja tündököl. A valódi Róma már nem a múlt, hanem a jövő: „aranykora Krisztussal jön el”. A régi Város a maga értékeivel kívánt járni. Az új „az örökkévalóságba veti reménységét”.

Szent *Lörinc* himnuszában a biblikus ihletés, a liturgia szelleme, a mártírok tisztelete, s az egyéni büntudat megteremti a XXI. századi keresztény alkotó típus-modelljét is, aki túlléphet a beidegített formákon, új jelentést adhat a természet és a tárgyak eszmei valóságának. *Lörinc* az alázatos nagyság, a jövődó diadala szenvedésen, kínokon és mégis általuk.

† Tóth Sándor

Pino Pellegrino

hírek információk

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő előadására augusztus 13-án, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Nyáresti zenés, verses áhitat. Az előadást Orcsik Sándor és barátai tartják.

~~~~~  
Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén 14 órától 17.30-ig női imasétára várnak minden érdeklődőt a Szegedi Fűvészkertben a Pásztorális Helynökség szervezésében. Mária kertje latinul hortus conclusus, ami azt jelenti, hogy zárt kert vagy bekerített kert. Ez a kifejezés a Bibliából, az Énekek énekéből származik, és Szűz Mária tisztaságának a jelképe. A kolostorok belső kerengői által határolt zöld területet is nevezik így, ami a szemlélődő imádság egyik helye. Ezen a napon természeti környezetben, női közösségben hangolódhatnak a résztvevők az ünnep szépségeire Bucskóné Lehota Ágota vezetésével. A program után 18.00 órától ünnepi szentmise kezdődik az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban. A programon való részvétel ingyenes, de a fűvészkerti belépő egyénileg fizetendő. Jelentkezni lehet augusztus 12-ig a [www.pasztoralis.hu](http://www.pasztoralis.hu) oldalon vagy telefonon a 20/828-0476 telefonszámon.

~~~~~  
Augusztus 15-én, szombaton lesz Szűz Mária mennybevételének (Nagyboldogasszony) főünnep. A Dómban már előző este 18 órakor, illetve a napján délelőtt 10 és este 6 órakor lesznek ünnepi szentmisék.

~~~~~  
**Gyulán a hagyományos Nádi Boldogasszony búcsút jövő vasárnap, augusztus 16-án ünneplik. A Nádi Boldogasszony plébániatemplomban 10.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.**

~~~~~  
Augusztus 20-án, csütörtökön, Szent István király, Magyarország fővédőszentjének ünnepén a Székesegyházban délelőtt 10 órakor és este 18 órakor lesznek szentmisék.

~~~~~  
A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtalanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

~~~~~  
A Szegedi Dóm Árpád-házi Szent Margit Imaköre Magyarország fővédőszentje, Szent István apostoli király szentté avatásának évfordulóján imára hív minden jószándékú embert hazánkért. Augusztus 20-án, 13.30-tól a Dóm szentségi kápolnájában a résztvevők különleges rózsafüzér imádságokkal és énekekkel kéri a Boldogságos Szűz, első szent királyunk, felesége Boldog Gizella valamint fia, Szent Imre oltalmát Magyarország számára. 17 órakor az Árpád-házi Szent Margit Imakör szokásos imaórája kezdődik. Bárki bármikor, akár hosszabb, akár rövidebb időre bekapcsolódhat. Aki teheti, vigyen magával Hozsanna imakönyvet. Szeretettel várnak mindenkit a szervezők.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtalanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

~~~~~  
Összeállt a Dóm Művészeti Szalon 2026/27-es évadának végleges műsora. A nyolc előadásra szóló bérlet ára: 47.000,- HUF/fő. Vásárlási szándék jelezhető a [domlatogatokozpont@gmail.com](mailto:domlatogatokozpont@gmail.com) e-mail címre írt levélben, telefonon a 20/330-5628 vagy a 20/220-7227 elérhetőségeken, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában.

~~~~~  
A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató folyamatosan indít nevelőszülő képzéseket az ország különböző pontjain. A nevelőszülői élet iránt érdeklődők a szentagota.hu oldalon kaphatnak további tájékoztatást.

~~~~~  
A Gál Ferenc Egyetem Egészség- és Szociális Tudományi Karának főiskolai tanára, Thékes István társszerzőként publikált tanulmányt a nemzetközi szinten is kiemelkedő rangú, Q1-es besorolású Review of Education folyóiratban. A kutatás azt vizsgálja, mely személyes, motivációs, pedagógiai és intézményi tényezők befolyásolják leginkább a felsőoktatási hallgatók tanulmányi sikerességét, valamint azt is elemzi, hogyan alakítják át a digitális tanulási környezetek és a mesterséges intelligencia a felsőoktatás sikerességi modelljeit. A rangos nemzetközi folyóiratban megjelent publikáció nemcsak a kutatók tudományos munkájának elismerése, hanem tovább erősíti a Gál Ferenc Egyetem nemzetközi tudományos jelenlétét és kutatási láthatóságát is.

~~~~~  
A Gál Ferenc Egyetem az idei felvételi eljárásban ismét csaknem ezer új hallgatót vett fel, így hallgatói létszáma meghaladta a háromezret. A három éve tartó folyamatos növekedés eredményeként a GFE a kis egyetemek közül a középkategóriás magyar felsőoktatási intézmények közé lépett, miközben új képzésekkel és infrastrukturális fejlesztésekkel is erősíti oktatási kínálatát.

~~~~~
A Filharmónia Magyarország OrgonaPont sorozatának következő szegedi hangversenyét augusztus 24-én, hétfőn 20 órától rendezik a Szegedi Dómban. A koncerten Lakner-Bognár András orgonaművész és Érszegi Stefánia szaxofonművész lép fel. A műsor Johann Sebastian Bach, César Franck, Marcel Dupré és Louis Vierne orgonaművei mellett Grieg Peer Gynt című művének részleteit, valamint Horváth Márton Levente Új ének című kortárs kompozícióját is felvonultatja. A koncertre a belépőjegy 5.900 forint. Jegyek a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában, a Ticket Express jegyirodáiban, a koncert előtt a helyszínen, valamint online is megvásárolhatók.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.